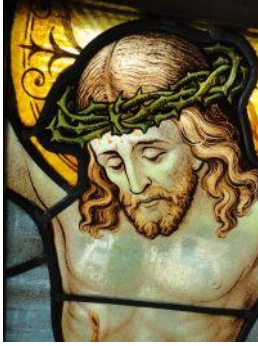

HET LIJDENSVERHAAL VOLGENS MARCUS

De liturgie van Palmzondag begint met de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem. Mensen langs de kant van de weg leggen mantels en groene takken op de weg waar Jezus langs komt en roepen 'Hosanna'. Maar het grootste gedeelte van de liturgie wordt ingenomen door het lijdensverhaal, want enkele dagen na de feestelijke intocht wordt Jezus gevangen genomen door de Romeinse en Joodse machthebbers. Als Pasen nadert, is de stad Jeruzalem barstensvol met mensen. Zo vol dat de Romeinse overheid bang is voor een opstand onder het volk en er alle belang bij heeft dat de rust niet wordt verstoord. Zij zien Jezus als een maatschappelijke onruststoker. De Joodse machthebbers hebben zich tegen Jezus gekeerd omdat hij tekenen heeft verricht die zij in hun ogen als godslasterlijk beschouwen o.a. het genezen van een blinde op de sabbat, het verjagen van de grootgeld-graaiers (nog steeds actueel) in de tempel, en zijn uitspraken over zijn hemelse afkomst. Beide partijen zien nu de kans om Jezus gevangen te nemen en te veroordelen.

Op Palmzondag horen we het lijdensverhaal zoals opgetekend door Marcus. Een typisch kenmerk van zijn evangelie is de verdrievoudiging van belangrijke gebeurtenissen. Een eerste voorbeeld hiervan is het driedubbele verhaal van Jezus die bidt en zijn leerlingen die slapen. Na het laatste avondmaal gaat Jezus met zijn leerlingen naar de Hof van Olijven. Hij is zeer bedroefd en vraagt aan zijn leerlingen te waken en te bidden. Maar tot driemaal toe vindt hij zijn leerlingen slapende. Een tweede voorbeeld is de drievoudige verloochening van Petrus. Als Jezus gevangen is genomen, volgt Petrus op afstand de soldaten. Als een van de slavinnen van de hogepriester tot Petrus zegt: 'Ook jij was bij die Nazarener, die Jezus!' ontkent Petrus dat hij Jezus kent. Dit gebeurt tot drie keer toe, waarna Petrus zich Jezus woorden herinnert dat hij Hem drie maal zal verloochenen. Door drie keer een gebeurtenis te beschrijven, wordt het belang van die gebeurtenis door Marcus goed duidelijk gemaakt.

In het lijdensverhaal van Marcus wordt Jezus getekend als een mens in doodstrijd. In de Hof van Olijven is hij ontsteld en angstig: 'Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe', terwijl zijn leerlingen hem in steek laten door in slaap te vallen. Hij vraagt aan zijn Vader het komende uur voorbij te laten gaan. In zijn doodstrijd op het kruis voelt Hij zich door iedereen in de steek gelaten en eindigt zijn leven met de woorden: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?' Die eenzaamheid vinden we terug in koorraam 4 van ons priesterkoor.

In het evangelie van Marcus heeft Jezus geen controle op de dingen die gaan komen. In het evangelie van Johannes (van latere datum) wel. Bij Johannes is er helemaal geen doodstrijd, beschermt Jezus zijn leerlingen en heeft hij de hele situatie in de hand. Dit maakt het lijdensverhaal van Marcus zo aangrijpend en menselijk.

(Foto: detail koorraam Andreaskerk)

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 11, 31 maart 2012